

המאמר של פורים

שנאמר פעמיים!

לקט נוסף מסיפורי חסידים – בפירטום ראשון – אודות כ"ק אדמו"ר מהוריין"צ נ"ע,
מאוצר רשימותיו של הרה"ח ר' אברהם ע"ה ווינגארטן

לע"נ בנו הרה"ח ר' מתתיהו אריה ליב היל"ד

הכל, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הוצרך להפסיק את המאמר, ואמרו: מיריעסט אוווק פון דעם ממוסקבה עברו כ"ק אדמו"ר שליט"א בעניינים אוור פון גו-עדן ארין אין גינהנוס! (קורעים אותו מהאויר של גו-עדן לתוך הגינהנוס)! בשחרור כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו, אמר: צוריק אין אוור פון גו-עדן! (שוב באוויר של גו-עדן!) והמשיך לומר את המאמר.
[אודות פורים טרפז'ו – ראה כפ"ח גליון 800 ע' 56 ואילך].

בעל תשובה של הרב הראי"ץ

יהודו בשם ר' ישעיה למד בילדותו בחדרים העירוניים שבעיר ליבורנויטש, ולאחר כך הת与众不同 עם רופאה והתנתן אתה, והיא הורידה אותו מהדרכך, עד שלא היה הולך בבית הכנסת אפילו ביום הכיפורים.

בערב יום הכיפורים תרצ"א היה בעיר ריגא והיה צרייך לנסוע מריגא לבערלון אך הוא אחר את הרכבת, והרכבת הבאה הייתה צריכה לנסוע ביום הכיפורים. והוא חשב לעצמו: איך אسع, הרי זה בכל זאת יום הכיפורים! ולבסוף החליט לא לנסוע ונשאר בריגא ליום הכיפורים.

כיוון שנשאר בריגא ובזכרו את ימי ילדותו בליבורנויטש, החליט לבוא לבית כ"ק אדמו"ר [מהוריין"צ] שליט"א לראות מה קורה שם. הוא הגיע לבית כ"ק אדמו"ר שליט"א בליל יום הכיפורים, בהכנסו לשםפגש אותו הרה"ח ר' חיים מאירليس (שהיה ממוצוני התמים) הוא הכיר אותו מליבורנויטש,

שמריהו גורاري, ואמר שקיבלו טלפון דחווף

קורעים אותו מאoir גן עדן!

לקראת פורים טרפז'ו הגיעו חסידים אל כ"ק אדמו"ר [מהוריין"צ] שליט"א בלינינגרד, ביניהם היה החסיד ר' יצחק מתמיד, וכן החסידים ר' מאיר שמחה חן ור' זלמן משה היצחקי מנעול.

בפורים ביום ערכו החסידים סעודת פורים ושתו הרבה משקה והוא מבוסמים כבדיע, וכן אחיו להגיע להתוועדות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכאשר הגיעו להתוועדות הרבי כבר גמר לומר את המאמר.

שנודע לי יצחק מתמיד שהרבינו כבר אמר את המאמר, החל לבכות בדמיות שליש, ואמר במרירות: אנחנו [כל ימי היה נוהג לומר: "מייר" – אנחנו, ומולם לא היה אומו: "אייך" – אני] הגענו לרבי ולא זיכינו לשמעו חסידות.

אך כ"ק אדמו"ר שליט"א הבטיח לו שלמחרת יאמר שוב את המאמר עבורה.

למחרת נכנס הרה"ח ר' שמואל לויטין ליחידות אל כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א דבר עמו אודות היישבה בענול. ותבע ממנו אודות זו, אותן אמר ר' שמואל את כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות זו שכ"ק אדמו"ר שליט"א הבטיח לומר מאמר חסידות היום. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו שהוא יאמיר עכשו מאמר חסידות, ואמר לר' שמואל לקרוא לחסידים שלא שמעו את המאמר, כשהנכנסו החל כ"ק אדמו"ר לומר את המאמר.

באמצע המאמר נכנס חתנו הרה"ח ר'

[מהורייניץ] שליטי"א. כשהרостиים כבשו את ריגא, ועשו חשבון של רכושו, הוא חטף את כלרכשו וברחה. כש עבר את הגבול חיפשו אחריו והוא התחבא בቤתו של גוי ב"בודיעם" (בעליטת הבית), הם חיפשו אותו אך לא מצאו אותו.

ביהותו אצל הקומוניסטים ברוסיה היה משגיח על אלף ילדים ולימד אותם ברכות ו עוד.

הוא שאל את כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א האם לבוא לכאן לארצות הברית? וכי"ק אדמור"ר שליטי"א ענה לו שלא יבוא.

הרבי צחק מהקפידא

רי' ישע'י התהנתן אחר כך עם אשה שהיתה בת לחסידי סטאלין, והאדמור"ר מסטאלין הקפיד פעמי לעליו כיון שהוא חסיד חב"ד, ר' ישע'י נבהל מכך, ונסע אל כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א וסייע לו אודות הקפidea, אך כי"ק אדמור"ר שליטי"א צחק מוה – הינו שאין לו מה לחוש. וכך הוה שלאaira לו כלום.

הרבי חזיה שהרופא ישע' מהעיר!

הרהת ר' ליב קראמעער סייר: כשהיהתי צריך להתייצב לצבא בפולין, ההורים שלי התווכחו עם כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א, הם טענו שעלי להתייצב בעיר חעלם מקום מגורי. אך כי"ק אדמור"ר שליטי"א אמר שעלי להתייצב בווארשה. והו כתבו מכתב אל כי"ק אדמור"ר שליטי"א בו כתובים שאחיהם התיציב בחעלם והוא שם רופא שמכיר אותו, והוא אמר שהוא מכיר אותו וידע שהוא רחל, ולכן יש לשחררו, ועל כן הם חפצים שגם אני אתייצב בעיר מגורי חעלם. אך כי"ק אדמור"ר שליטי"א ענה להם שאף על פי כן עלי להתייצב בווארשה.

וראה זה פלא בדיקו באותו זמן שהייתי צריך להתייצב, הרופא הניל' נסע מעיר חעלם.

להרהור במחשבה את שמות

הרביים

מספר הרהת ר' ליב קראמעער: בלילה לפני מועד ההתייצבות לצבא נכנסתי לחידות אל כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א לבקש ברכה שלא יקחו אותו לצבא.

המשך בעמוד 51

אתה סותר את עצמך?

הסיפור שmoboa כאן לראשונה אין שהרביה הריינץ החזיר היהודי בתשובה, סופר בקצרה על ידי הרביה הריינץ עצמו בעצמו בסעודת יום אחרון של פסח תש"א. (פורסם לראשונה ב"בית משה" גליון 294 ע' 51 (וראה סה"ש תש"א ע' 112):
בריגא (לטביה) היה היהודי זקן בן למשפחה חסידית, בעירתו למיד רפהה ונעשה רופא גדול. ואח"כ מסיבות שונות עשה חופשי, והוא אומר שהוא חופשי ואני מאמין ורחמנא ליצלן, והוא אוכל לטופת וכוי.

ביהותו בריגא היה נכנס אליו, ופעם אחת קודם يوم הכיפורים לא ראייתו אותו, ולאחר يوم הכיפורים נכנס אליו ושאלתו: היכן הייתה? והשיבנו: כיון שאיני חוץ להתענות ביום הכיפורים لكن נהוג אני לנסוע לברלין ליום הכיפורים כיון שבRELIN היא עיר גדולה, כי בעיר קתנה כמו ריגא אני רואה לישאר ולא להתענות כדי שלא יהיה ניכר לפני המקומות (הקביה).

ואמרתי לו: ראה אתה סותר את עצמך, הנהן אומר שאינך מאמין, ולבסוף הנהן אומר שאינך חוץ ליישאר כדי שלא להיות ניכר לפני הקביה בעיר קתנה? דיברתי עמו אודות זה משך כמה שעות. ולבסוף נעשה היהודי בברלין בעל תשובה והתחיל להניח תפילין ולאכול כשר והפק לשומר תורה ומצוות.

מסחר מסויימים, והרביה אמר לו שאיננו מסכים לעשות כך. אך ר' ישע'י לא הקשיב ועשה את המשך, והעסק נכשל, והוא בא אל הרבי והתלונן: הלא הרבי הבטיח לי שאצליח בכל עסיקי! ואמר לו כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א: ריווח לא יהיה לך מזה, אך גם נזק לא יהיה לך מזה. וכן היה כאשר נודע לר' ישע'י שכ"ק אדמור"ר שליטי"א הגיע לריגא (כרראה הכוונה שניצל מווארשא והגיע לריגא בעת מלחמת העולם השנייה), הוא היה מאד שמח, עד שאי אפשר לשער את גודל שמחתו.

בזכות ברוכתו של הרבי

לי' ישע'י הניל' היו עוד כמה מופנים בזכות ברוכתו הקדושה של כי"ק אדמור"ר

ושוחח עמו, ובין הדברים אמר לו: ישע'י אתה חייב ליכנס אל הרבי!

במושאי יום הכיפורים נכנס ר' ישע'י אל כי"ק אדמור"ר שליטי"א, ושהה שם כ-2 וחצי שעות וכשיצא מהיחידות התעלף.

ביחידות אמר לו כי"ק אדמור"ר שליטי"א (בין הדברים): אני אמר לך את כל סדר ההשתלשות שהיא עמוק מזמן הייתך בלבואו או שיש עד עתה? – וכי"ק אדמור"ר שליטי"א אכן אמר לו את כל מה שaire עמו במשך כל ימי חייו עד אז. ור' ישע'י התפעל מכך מזה.

כי"ק אדמור"ר שליטי"א ביקש ממוני שיתחייב לשומר שבת ולהניח תפילין בכל יום, והוא קיבל על עצמו לעשות זאת וכי"ק אדמור"ר שליטי"א הבטיח לו שמעתה הוא יצליח בכל עסקיו!

רי' ישע'י אכן התהפק והתחליל לשומר תורה ומצוות ונעשה עשיר גדול ורכשו נAMD במיליאן זלאטעס, וכל מסחר שעשה הוא הצליח בו!

השתתחות על הציון של רבי שלמה מקארלין

בקיץ תרצ"ב היה כי"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א בלודמיר, ור' ישע'י הניל' עשה אז הרבה מאד עברו כי"ק אדמור"ר שליטי"א, והוא מוכן לתת עברו כי"ק אדמור"ר שליטי"א את כל אשר לו.

ביהותו בלודמיר הלק כי"ק אדמור"ר שליטי"א להשתתף על קברו של הרה"ק ר' שלמה מקארלין. ור' ישע'י לא הינה להקל להתקרבר אל הציון (כדי שכ"ק אדמור"ר שליטי"א יהה לבד על הציון), רק לבנים נתן לתהקרב, אבל גם הם عمדו ברחוק מעת מהצין, וכי"ק אדמור"ר שליטי"א הלק בעצמו להשתתף על הציון.

בעת היותו על הציון אמר כי"ק אדמור"ר שליטי"אizia דבר, אבל שכחו מה אמר [ודע אודות הביקור של כי"ק אדמור"ר מהורייניץ בלודמיר – ראה כפ"ח גליון 840 ע' 20].

הלא הרבי הבטיח לי שאצליה בכל עסק!

בשנת תרצ"ט בא ר' ישע'י לכ"ק אדמור"ר [מהורייניץ] שליטי"א ושאל אותו עזה אודות

יש לי אליו?! וחוורתי הביתה. לאחר מכן החלטתי פעם שנייה ואז כבר הייתי בביתו של הרבי, אך לא יכולתי לפעול בעצמי ליכנס לרבי, וחוורתי הביתה, אך בפעם השלישייה נכנסתי אל הרבי, הרבי היה יושב על כסאו מעשן סיגריה, הקאפאטע (סירטוק) שלו הייתה פתוחה וראיתי את שרשרת הזהב שעל הועסט שלו. סיפרתי לרבי אודות המשפט. הרבי הרהר במחשבתו הק', ואחר כך נתן לי עצה שאtan לעורך הדין שלי.

כשיצאת מהרבי חשבתי לעצמי שעצה זו אינה טובה כל כך. אך בכל זאת החלטתי לומר זאת להעורך דין שלי, כאשררתי זאת להעורך דין, אמר לי: עצה זו לא יכולה לבוא מאיש פשוט, כיון שאני כבר חשבתי על כל העצות ולא יכולתי למצוא פתרון! וסיפרתי לו שזו עצתו של הרבי. ועצה זו אכן הצליחה.

בעת היומי ביפן בעיר קאנזא בא אליו אחד שהכיר בי שאני חסיד ליוובאואיטש, ואמר לי: אתה חושב שאתה חסיד של הרב? האמת היא שאני חסיד הרבי!

וסיפר לי:

היהתי גור בפטרבורג לפני המהפכה הקומוניסטית, והיהתי בעל עסק גדול. כשבאה המהפכה הפסדי הרצה הרבה נכסים. מאוחר יותר היה צורך להיות משפט גדול נגדי, גיסטי עורכי דין גדולים אך לא יכולים לעזור לי.

באוטו זמן שמעתי שהרב מליוובאואיטש גור כאן בפטרבורג, וחשבתי אולי כדאי כדי לילכת לרבי, אך לא יכולתי להחליט בעצמי לילכת. עד שפעם התגברתי על עצמי והתחלתי לילכת לרבי, אך באמצעות הדרכ' חשבתי לעצמי: מה הרבי כבר יכול להושיעני, ואיזה שייכות

כשיצאת מהיחידות, יצא אחרי המזוכר ר' חאצ'ע פייגין ואמר לי (כנראה שמע זאת מכ'ק אדמור'ר שליט"א): כשהאתה מתיצב תהרהר במחשבתך את השמות של הרביים הבעל שם טוב, הרב המגיד, אדמור'ר הזקן וכו'.

עזה זו הייתה לי למופת, כי כאשר באתי לפניו הרופאים חשבו שהנני בא לזייף, ושאלו אותי אם אני חפץ להיות איש צבא, אך כיון שבמחשבתי הרהרתי בשמות של הרביים, לא שמתי לב כל כך לשאלתם ועניתי כן. וזה עוזר לי בשעה שקרואני לפניהם שלא חשו בי וסחררו אותי.

עצת הרבי הצליחה

עוד סיפר ר' ליב קרעמער הנ"ל: